

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/175/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6910204005
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6910204005.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Priehodu, sudcov JUDr. Márie Podhorovej a Mgr. Emy Novodomcovej v právnej veci navrhovateľky P. U., r.č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom K., Q. XXX, zastúpenej JUDr. Jánom Čipkom, advokátom, so sídlom Hnúšťa, Partizánska 197, proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Bratislava, Župné nám. 13, o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 6 600,- Eur s prísl. o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu v Rimavskej Sobote zo dňa 27.2.2012 č.k. 8C/78/2010-168 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľky na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu zamietol a navrhovateľke uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 201,76 Eur. Rozhodol tak s odôvodnením, že neboli zistené predpoklady zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ktorú uplatňovala navrhovateľka.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie navrhovateľka. Žiadala rozhodnutie okresného súdu zmeniť a podanému návrhu v celom rozsahu vyhovieť. V dôvodoch odvolania poukazovala na to, že vo veci Okresného súdu v Rimavskej Sobote sp. zn. 9C 262/1999 bol konštatovaný prieťah v konaní, čo treba považovať za nesprávny úradný postup, pretože navrhovateľka mala právo, aby vec o jej návrhu na začatie konania bola vybavená v primeranej lehote. Ak bolo ustálené, že jej sťažnosť na prieťahy v konaní bola dôvodná a tak bez ďalšieho bola naplnená hmotnoprávna podmienka § 9 ods. 1 zákona, teda, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Ide o objektívnu zodpovednosť v danej veci, ktorej sa nemožno zbaviť. Tým, že existuje príčinná súvislosť medzi prieťahmi v konaní a ujmom, ktorá nastala u navrhovateľky v jej osobnostných právach vznikla bol daný dôvod, ktorý bol uplatnený v návrhu na začatie konania pre úhradu nemajetkovej ujmy. Bola toho názoru, že vybavenie sťažnosti nebolo dostatočným zadost'učinením a preto je dôvod u navrhovateľky na náhradu nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti podľa jeho názoru je potrebné vychádzať aj z ust. § 17 ods. 2 zák. 514/2003 Z.z.. Ak nie je nemajetková ujma pokrytá v tom čase doplňujúcim ustanovením § 17 ods. 3 citovaného zákona bolo potrebné vychádzať aj z ust. § 13 Obč. zák.. Návrh považovali za dôvodný a preto žiadali tomuto v celom rozsahu vyhovieť.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a tento v zmysle ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

V zmysle ust. § 213 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v ods. 2 až 7 cit. ustanovenia. Je tiež viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.). Okresný súd dal účastníkom konania poučenie podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. o tom, že účastníci sú povinní všetky dôkazy a skutočnosti predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Z obsahu spisu nevyplýva, že po tomto poučení účastníci konania podali návrhy na doplnenie dokazovania v danej veci. Vzhľadom na uvedené preto krajský súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa.

V zmysle ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Okresný súd v danej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, vykonané dôkazy aj vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. So skutkovými závermi aj právnymi závermi súdu prvého stupňa sa krajský súd stotožňuje.

Z obsahu spisu je nesporné, že navrhovateľka podaným návrhom v danej veci uplatňovala náhradu škody v zmysle zákona 514/2003 Z.z. z dôvodu nesprávneho úradného postupu, ktorý mal spočívať v prietáhoch v konaní vo veci vedenej na Okresnom súde v Rimavskej Sobote sp. zn. 9C 262/1999.

V zmysle ust. § 9 ods. 1 zák.č .514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

V danom prípade ide o zodpovednosť objektívnu, ktorej sa podľa ust. § 3 ods. 2 zák., č. 514/2003 Z.z. nemožno zbaviť.

Pokiaľ ide o porušenie právnej povinnosti súd I. stupňa konštatuje, že v konaní 9C 262/99 došlo v postupe súdu k porušeniu právnej povinnosti prerokovať vec bez zbytočných prietáhov resp. povinnosti prejednať vec v primeranej lehote. Uvedeným povinnostiam korešponduje právo každého na prejednanie jeho záležitostí v primeranej lehote nestranným a nezávislým súdom a taktiež aj právo každého na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov. Uvedenú skutočnosť konštatuje s prihliadnutím na názor vyslovený predsedom Krajského súdu v Banskej Bystrici v liste zo dňa 16.10.2008 pod Spr. 1057/08, v ktorom sa uvádza, že sťažnosť navrhovateľky na prietahy v konaní sp. zn. 9C 262/1999 Okresného súdu v Rimavskej Sobote je dôvodná a opodstatnene podaná.

Predpokladom zodpovednosti podľa uvedených zákonných ustanovení je, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu, v dôsledku tohto nesprávneho úradného postupu došlo ku škode, alebo nemajetkovej ujme a musí existovať príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a nemajetkovou ujmu, ktorú v danom prípade uplatňovala navrhovateľka v konaní.

Ak ust. § 9 ods. 1 zák. č. 514/2002 Z.z. hovorí o nesprávnom úradnom postupe aj v spojení so zbytočnými prietiahmi v konaní, tak sa krajský súd stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v danom prípade mal túto okolnosť posudzovať s ohľadom na znenie § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. aj všeobecný súd, ktorým bol súd prvého stupňa.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka uplatnila v danej veci nemajetkovú ujmu vo vzťahu k odporcovi z dôvodu, že táto jej vznikla, pretože v konaní 9C 262/1999 boli prietahy, čo zasiahlo do jej osobnostných práv.

V tejto súvislosti poukázala navrhovateľka v podstate na 6 skutkových podstát, ktoré sú uvedené na strane 5 rozsudku súdu prvého stupňa, z ktorých odvodzovala to, že dôsledky tam uvádzané sú v priamej príčinnej súvislosti s konaním 9C 262/1999.

Pokiaľ sa v danej veci okresný súd preto zaoberal, či tieto tvrdenia navrhovateľky sú v bezprostrednej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom a následne vzniknutou podľa názoru navrhovateľky nemajetkovou ujmu postupoval okresný súd správne.

K predmetu sporu sp. zn. 9C 262/1999 treba uviesť, že návrhom, ktorý uplatnila navrhovateľka pôvodne prispôbovala svoje nároky a tak isto aj odporkyne v konaní vzájomnými nárokmi upravovali svoje pohľadávky vo vzťahu k navrhovateľke. Súd správne preto konštatoval, že aj uvedené okolnosti ovplyvňovali postup súdu a všetkých procesných strán v danom konaní, čo malo vplyv aj na dĺžku predmetného konania.

Okrem toho je potrebné poukázať v súvislosti s tvrdenou nemajetkovou ujmu, že aj na to navrhovateľka s manželom ako budúci kupujúci a Q. a F. ako budúce predávajúce uzavreli dohodu o budúcej kúpnej zmluve, ktorej predmetom bol len rodinný dom bez pozemkov. Išli teda do právneho vzťahu, keď vedeli, že pozemky pod domovou nehnuteľnosťou zatiaľ nie sú usporiadané a ich predaj závisí aj na vôli tretej osoby. Ak k uzatvoreniu riadnej kúpnej zmluvy ohľadom domovej nehnuteľnosti a pozemkov nedošlo a navrhovateľka nesúhlasila s uzatvorením kúpnej zmluvy bez toho, že by ku tomu patrili aj nehnuteľnosti, na ktorých stavba stojí, tak z toho vyplývalo aj riziko navrhovateľky ísť do takéhoto neusporiadaného vzťahu. Vytvoril sa teda stav, z ktorého vyplývalo, že navrhovateľka s manželom museli vydať nehnuteľnosť a Q. a F. zaplatiť cenu nehnuteľnosti z čoho vznikol súdny spor.

Pokiaľ tieto cenu nehnuteľnosti nezaplatili v celom rozsahu z dôvodu, že na nehnuteľnosti mala byť spôsobená škoda a preto vzniklo súdne konanie, v ktorom navrhovateľka uplatňovala vrátenie finančných prostriedkov a navrhovateľky v súvislosti s užívaním nehnuteľnosti ďalšie nároky, bol vytvorený právny stav, ktorý musel vyriešiť súd, keďže účastníčky konania 9C 262/1999 sa dohodnúť nevedeli. Pokiaľ bolo preto súdom rozhodnuté v danej veci a neboli podané odvolania voči tomuto rozhodnutiu, tak treba vychádzať z toho, že účastníci konania sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa uspokojili.

Pokiaľ ide o skutkové tvrdenia v bodoch 1 až 6, ktoré rozoberá okresný súd na strane 8 až 11 svojho rozsudku, ako tie, ktoré mali byť v bezprostrednej príčinnej súvislosti s konaním sp. zn. 9C 262/1999 a ktorými sa malo zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľky, tak v tejto veci poukazuje krajský súd na dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa. Jednotlivé uvádzané skutkové podstaty okresný súd náležitým spôsobom vyhodnotil vo vzťahu k predmetu sporu sp. zn. 9C 262/1999 a so zhodnotením súdu prvého stupňa po skutkovej stránke sa krajský súd stotožňuje. Z tohto hodnotenia vyplynulo, že to čo uvádzala navrhovateľka nebolo v bezprostrednej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom v konaní sp. zn. 9C 262/1999, v dôsledku ktorého na strane navrhovateľky by mala vzniknúť nemajetková ujma. Odvolací súd nezistil dôvody pre iné hodnotenie.

Pokiaľ teda okresný súd uzavrel, že v danom prípade skutkové tvrdenia neboli v bezprostrednej príčinnej súvislosti s konaním 9C 262/1999 v dôsledku ktorých by mohla vzniknúť nemajetková ujma na strane navrhovateľky tak takýto záver súdu prvého stupňa považuje krajský súd za správny.

Okresný súd sa v dôvodoch svojho rozhodnutia vysporiadal s tým prečo nemohla vzniknúť nemajetková ujma na strane navrhovateľky a tieto dôvody považuje krajský súd za dostačujúce aj pre rozhodnutie odvolacieho súdu.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Navrhovateľka v odvolacom konaní úspech nemala. Odporca mal v odvolacom konaní úspech. Trovy odvolacieho konania mu nevznikli. Krajský súd preto v zmysle ust. § 142 ods1 O.s.p. náhradu trov odporcovi nepriznal, aj keď by inak na ich náhradu podľa uvedeného zákonného ustanovenia nárok mal.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.